

[Finansministeren.]

forskellige indtægtsgrupper vil være i skatteåret 1968-69 i forhold til det foregående skatteår, foretages ved et samarbejde mellem skattedepartementet og tolddepartementet, da undersøgelsen jo må omfatte både de direkte skatter og forbrugsafgifterne. Det nødvendige beregningsarbejde, der er ret omfattende, er for længst iværksat, men arbejdet er trukket ud på grund af andre store beregningsarbejder, som har lagt beslag på den begrænsede arbejdsstyrke, som er til rådighed for foretagelse af undersøgelser af denne art.

Undersøgelsen er nu ret vidt fremskredet, men der mangler endnu de afsluttende beregninger samt udarbejdelse af en redegørelse for undersøgelsen. Resultatet af denne kan imidlertid ventes at foreligge i den nærmeste fremtid.

Af *Kjeld Olesen* til justitsministeren (6. september 1968):

„Agter ministeren at ændre reglerne vedrørende erstatning for uforskyldt underkastelse af varetægtsfængsel?“

Begrundelse.

For nylig blev en mand tilkendt en erstatning på 12.000 kr. for syv måneders uforskyldt varetægtsfængsel. Dette svarer til 60 kr. pr. dag. Så vidt det oplyses, havde manden før fængslingen en ugeløn på 630 kr., hvilket for 7 måneder svarer til ca. 18.000 kr.

Hertil kommer det rimelige i erstatning for lidelse og tort; for eksempel stod den pågældende uden arbejde ved løsladelsen, og hans fængsling kan kun være til skade for hans omdømme.

Tilfældet er et eksempel på en helt urimelig behandling af borgere, der er frifundet af domstolene, og det vil kunne medvirke til at rokke ved tilliden til vort retssystem.

Der burde derfor ved fremtidige erstatninger indføres faste regler om taksation, hvori ovennævnte forhold er medtaget.

Justitsminister *Thestrups* svar (12. september 1968):

Reglerne om erstatning for uforskyldt anholdelse, varetægtsfængsling og strafudståelse findes i retsplejelovens kap. 93 a.

§ 1018 b, stk. 1, bestemmer, at den, der

har været anholdt eller fængslet, og som derefter frifindes eller løslades, uden at sagen forfølges til dom, har krav på erstatning for formueskade, lidelse og tort. Noget tilsvarende gælder for uforskyldt strafafsoning. Fra denne almindelige regel gøres der undtagelse i tilfælde, hvor de fremkomne oplysninger giver begrundet formodning om, at den pågældende er skyldig i den forbrydelse, for hvilken han var anholdt eller fængslet, eller frifindelsen eller påtaleundladelsen alene er begrundet i utilregnelighed. Endvidere kan erstatning nægtes eller nedsettes, såfremt den pågældende selv har givet anledning til anholdelsen eller fængslingen.

Det stillede spørgsmål vedrører domstolens udmåling af erstatningsbeløb på grundlag af den nævnte hovedregel.

Ganske samme problem var fremme i forbindelse med et spørgsmål, som folketingsmedlem *Ib Thyregod* den 16. december 1964 stillede justitsministeren. Idet jeg i øvrigt kan henvise til Folketingstidende 1964-65 sp. 1772 f., skal jeg blot bemærke, at hr. *Ib Thyregods* spørgsmål — i lighed med det nu stillede — var affødt af nogle konkrete domstolsafgørelser, der havde givet anledning til betydelig offentlig debat.

Den daværende justitsminister henviste i sin besvarelse bl. a. til de vanskeligheder, der er forbundet med en vurdering af den praksis med hensyn til erstatningernes størrelse, der følges på grundlag af de gældende lovbestemmelser. Ikke alene er erstatningsagerne forholdsvis fåtallige, men deres omstændigheder er yderst forskelligartede.

Som fremhævet af min forgænger er lovens regler for så vidt klare nok. Den pågældende har for det første på linje med den almindelige erstatningsrets principper krav på fuld erstatning for det formuetab, han har lidt som følge af fængsling, herunder tabt arbejdsfortjeneste. Herudover har han som nævnt krav på erstatning for lidelse og tort. Hvorledes denne erstatning skal fastsættes, beror naturligvis i nogen grad på et skøn, men også dette svarer til, hvad der gælder i den almindelige erstatningsret, og en præcisering af erstatningens størrelse i selve lovbestemmelsen lader sig næppe gøre. En angivelse i loven af bestemte takster ville nødvendigvis føre til urimelige resultater.

Således som tilfældet også var under be-